

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 148975 23 Gž
Brčko, 27. septembar 2023. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Vuka Lučića, kao predsjednika vijeća, Šejle Drpljanin i Ilje Klaića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja mlđb. O.M. i J.M., oboje iz B., oboje zastupani po punomoćniku Milenku Simikiću, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog P.A. iz B., zastupan po punomoćniku Draganu Oparnici, advokatu iz Brčkog, radi utvrđivanja očinstva i obaveze izdržavanja djeteta, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 148975 22 P od 13. aprila 2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27. septembra 2023. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba tužitelja mlđb. O.M. i J.M. se odbija kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 148975 22 P od 13. aprila 2023. godine potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 148975 22 P od 13. aprila 2023. godine (u daljem tekstu prvostepena presuda) odlučeno je na sljedeći način:

„I

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja mlđb. O.M. i J.M. kojim su tražili prvo, da se utvrdi da je tuženi P.A. biološki otac mlđb. tužitelja O.M., rođenog ... godine u B. od majke – tužiteljice J.M., a zatim i da se obaveže tuženi P.A. da na ime doprinosa za izdržavanje mlđb. tužitelja O.M., kao svog sina, mjesečno doprinosi u iznosu od 1.000,00 KM, počev od dana podnošenja tužbe, pa ubuduće, dok za to budu postojali zakonski uslovi, tako da dospjele obroke izdržavanja plati odjednom na ruke zakonske zastupnice mlđb. tužitelja O.M., njegove majke – tužiteljice J.M., u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, a ubuduće svakog mjeseca unaprijed, najkasnije do 10-og u mjesecu, kao i da im naknadi troškove parničnog postupka.

II

Obavezuju se tužitelji mldb. O.M. i J.M. da tuženom P.A. naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 1.123,20 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude.“

Nezadovoljni prvostepenom presudom, tužitelji mldb. O.M. i J.M. (u daljem tekstu tužitelji), prvostepenu presudu, blagovremeno izjavljenom žalbom, pobijaju zbog povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima parničnog postupka sa prijedlogom da Apelacioni sud žalbu uvaži i pobijanu presudu preinači tako što će u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno „odlučivanje“.

Tuženi P.A. (u daljem tekstu tuženi) nije dostavio odgovor na žalbu tužitelja.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 341. Zakona parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 28/18 i 6/21 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz razloga koji slijede.

Predmet spora u ovoj parnici je tužba tužitelja kojom su tražili da se utvrdi da je tuženi biološki otac mldb. tužitelja O.M., kao i da se obaveže tuženi da doprinosi izdržavanju mldb. tužitelja, kao svog sina, mjesečno u iznosu od 1.000,00 KM, počev od dana podnošenja tužbe pa ubuduće, dok za to budu postojali zakonski uslovi, tako da dospjele obroke izdržavanja plati odjednom na ruke zakonske zastupnice mldb. tužitelja, njegove majke - tužiteljice J.M., a ubuduće svakog mjeseca unaprijed, najkasnije do 10-og u mjesecu, kao i da im naknadi troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Kao činjenice koje predstavljaju osnov tužbenog zahtjeva, tužitelji su u tužbi istakli da je tužiteljica J.M. tokom 2009. godine, za vrijeme dok je živjela i radila u O., započela intimnu vezu sa tuženim, da je dana ... godine u B. rodila mldb. tužitelja, koji je upisan u matičnu knjigu rođenih za mjesto B., pod rednim brojem ..., za ... godinu, te je nakon njegovog rođenja pokušala na miran način riješiti pitanje očinstva nad mldb. tužiteljem sa tuženim, što je on odbijao.

Tuženi je u cijelosti osporavao tužbeni zahtjev prevashodno tvrdnjom da tužiteljica nikad nije bila sa njim u intimnoj vezi, te da stoga nije, niti može biti, biološki otac mldb. tužitelja, zatim tvrdnjom da je tužiteljčin cilj da ga degradira i od njega „izvuče“ materijalnu korist jer je svjesna da je on ugledan i uspješan poduzetnik koji ostvaruje značajna primanja, što je vidljivo i po iznosu koji se tužbenim zahtjevom traži za izdržavanje mldb. tužitelja, zbog čega je predložio da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cijelosti kao neosnovan.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu, polazeći od činjeničnih tvrdnji na kojima tužitelji zasnivaju svoje zahtjeve i činjeničnih tvrdnji i argumenata kojima tuženi osporava njihove zahtjeve, pozivajući se na rezultate rasprave (dokaze koji su trebali potvrditi ili pobiti njihove zahtjeve i navode), Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i

Hercegovine (u daljem tekstu prvostepeni sud) utvrdio je slijedeće relevantne činjenice:

da su parnične stranke pristupile u JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske Banja Luka dana 16. januara 2023. godine, da su identifikovani i fotografisani, a nakon toga su potpisali saglasnost za obavljanje DNK vještačenja, da su potom od parničnih stranaka uzeti uzorci za DNK analizu, tako što su uzeti brisevi obrazne sluzokože na po dva sterilna štapića, a zatim su ti uzorci obilježeni odgovarajućim laboratorijskim brojevima i to uzorak 12583 A - bris obrazne sluzokože tužiteljice J.M., uzorak 12583 B - bris obrazne sluzokože mlđb. tužitelja O.M. i uzorak 12583 C - bris obrazne sluzokože tuženog, da je ekstrakcija DNK izvršena primjenom „QiaAmp mikro-kompleta“ za izolaciju DNK, da su DNK fragmenti umnoženi primjenom PCR metode pomoću „PowerPlex Fusion 6C“ kompleta za forenzičke analize na uređaju „ABI-Veriti“, a da je detekcija umnoženih fragmenata DNK obavljena metodom kapilarne elektroforeze na uređaju „SeqStudio“, dok je analiza dobijenih rezultata izvršena primjenom softverskog paketa „Genemapper ID-X 1.6.“ i da je nakon provedene DNK analize zaključak ustanove da na 18 od 26 ispitivanih genskih lokusa DNK profil tuženog ne sadrži „obligatni alel“ iz DNK profila mlđb. tužitelja O.M., koje mora sadržavati DNK profil njegovog biološkog (prirodnog) oca, te je stoga njihovo mišljenje da tuženi nije biološki otac mlđb. tužitelja (nalaz i mišljenje JZU Zavoda za sudsku medicinu Republike Srpske Banja Luka od 25. januara 2023. godine);

da su prvo obrađeni nesporni laboratorijski uzorci nakon čega se pristupilo poređenju tih nespornih DNK profila tako što je izvršeno poređenje DNK profila tužiteljice - majke J.M. i mlđb. tužitelja O.M. i time je utvrđen set tzv. obligatnih alela koje mora sadržavati biološki otac mlđb. tužitelja, a da je zatim taj set obligatnih alela upoređen sa DNK profilom tuženog, kada je utvrđeno da od ukupno 26 analiziranih genskih markera na 18 postoji nepodudaranje DNK profila mlđb. tužitelja i tuženog u smislu biološkog očinstva tuženog prema mlđb. tužitelju;

da su prilikom vršenja DNK analize vještaci koristili standardne procedure koje su usklađene sa svjetskim procedurama, da je svjetski standard da se na vatirani štapić izuzme uzorak sluzokože iz unutrašnjosti usne šupljine sa jednog i sa drugog obraza, a sve to kako ne bi došlo do narušavanja tjelesnog integriteta osobe od koje se uzima biološki uzorak, da se time uzimaju epitelne ćelije koje, kao i sve ostale ćelije u organizmu, sadrže hromosome u kojima se nalazi DNK i na taj način se dolazi do DNK profila određene osobe;

da se mora podudarati svih 26 genskih lokusa da bi se govorilo o pozitivnom očinstvu,

da postoje situacije kada dođe do mutacije na nekom genskom lokusu (maksimalno to može biti na dva lokusa) i tada se (kod malih razlika i sumnje na mutaciju) računa statistika tako što se unose podaci (određene vrijednosti) u kompjuterski program, koji se koristi kako bi se izračunao stepen vjerovatnoće takve mutacije i onda dobio statistički izračun,

da u ovom konkretnom slučaju nije bilo potrebno da se računaju statistike jer je riječ o velikom nepodudaranju, odnosno 18 do 26 genskih lokusa DNK profila tuženog ne sadrži obligatni alel iz DNK profila mlđb. tužitelja,

da je vjerovatnoća očinstva u konkretnom slučaju nula posto (0%), jer je nemoguće da biološki otac i dijete imaju toliku razliku,

da na kraju tabele genski lokusi koji su označeni kao DYS391, DYS576 i DYS570 moraju biti jednaki kod muškog djeteta, njegovog oca i djeda, što ovdje nije slučaj, jer su kod mlđb. tužitelja O.M. 11, 19 i 18, a kod tuženog 11, 17 i 19, a to govori o tome da tužitelj ne pripada muškoj liniji kojoj pripada tuženi (navedeno proizilazi iz iskaza predstavnice ustanove i vještakinje Božane Ilić).

Kod takvih činjeničnih utvrđenja, prvostepeni sud je neosnovanim ocijenio prigovor tužitelja da parnične stranke nisu istovremeno bile prisutne u Zavodu prilikom uzimanja uzoraka za DNK analizu, jer su nesporni uzorci uzeti isti dan (16. januara 2023. godine), te jer su stranke potpisale formulare ustanove o pristanku za uzimanje bioloških uzoraka i sprovođenje DNK analize, kao i prigovor da su različite osobe od stranaka uzimale biološke uzorke kod toga da je A.D. (specijalista forenzike) uzela uzorke od tužitelja, a da je S.V. (master biologije) izuzela uzorak od tuženog, da u ustanovi imaju liste sa načinom na koji su ti uzorci obrađeni i potpisanim osobama, te da su iste stalno dostupne, te da nije od značaja ko od ovlaštenih lica uzima uzorke, kao i prigovor da JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske, Banja Luka, nije akreditovana DNK laboratorija, kod toga da gore opisani postupak po kom je vršena DNK analiza, stručnost osoba koje su radile na toj analizi i činjenica da taj Zavod redovno vještači na području Republike Srpske i Federacije Bosne i Hercegovine, ne dovode u pitanje njenu stručnost.

Prvostepeni sud je zaključio da iskaz tužiteljice da je tuženi otac mlđb. O.M., kao i navodi usmjereni na diskreditaciju Zavoda za sudsku medicinu, kao i iskaz tuženog kojim se suprotstavio tvrdnjama da je on otac mlđb. tužitelja O.M., te akt Odjela za zdravstvo i ostale usluge Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 23. septembra 2022. godine sačinjen na temelju obavljenog razgovora sa tužiteljicom i tuženim, ne mogu dovesti do drugačije odluke suda u pogledu zaključka da li je tuženi otac mlđb. O.M.,

pri čemu je u konačnom odbio i prijedlog tužitelja da se odredi novo DNK vještačenje u ovom predmetu, smatrajući da je JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske, Banja Luka, u svemu odgovorio zadatku vještačenja i da navodi tužitelja da je navedena ustanova u drugim predmetima medijski eksponirana, čime je doveden u pitanje njihov ugled i vjerodostojnost, ne mogu biti razlog za određivanje novog vještačenja, a imajući u vidu i činjenicu da se tužitelji na pripremnom ročištu održanom 14. novembra 2022. godine, prilikom određivanja vještačenja, nisu protivili da se vještačenje u ovom predmetu povjeri JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske, Banja Luka,

pa je, zaključivši da je u sudskim sporovima u kojima se provodi postupak utvrđivanja očinstva, od presudnog značaja DNK vještačenje, a kako je provedenim DNK vještačenjem utvrđeno da tuženi nije otac mlđb. tužitelja O.M., te kako donošenje odluke o obavezi izdržavanja djeteta zavisi od odluke o utvrđivanju očinstva, to je

odlučio kao u stavu prvom (I) izreke prvostepene presude, dok je na osnovu odredbe člana 120. stav (1) Zakona o parničnom postupku, saglasno odredbi člana 2. Tarifnog broja 3, u vezi sa odredbom člana 14. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 68/05), obavezao tužitelje da tuženom nadoknade troškove parničnog postupka, odnosno odlučio kao u stavu drugom (II) izreke prvostepene presude.

Ovo su u bitnom razlozi prvostepenog suda zbog kojih je odlučio kao u izreci ove presude.

Žalba tužitelja nije osnovana.

Nisu u pravu tužitelji kada tvrde da je prvostepeni sud povrijedio odredbu člana 8. u vezi sa odredbama članova 329. i 311. Zakona o parničnom postupku kod toga da je prvostepeni sud savjesno, potpuno i iscrpno cijenio nalaz i mišljenje Zavoda za sudsku medicinu koji je odlučujući dokaz za utvrđivanje očinstva provedenim DNK vještačenjem koje se vrši neposrednom komparacijom nespornih DNK uzoraka uzetih od parničnih stranaka, pri čemu je utvrđeno nepodudaranje 18 od 26 genskih lokusa, te toga da niti tri genska lokusa precizno označena oznakama DYS391, DYS576 i DYS570, nisu podudarni, a koji moraju biti jednaki kod muškog djeteta, njegovog oca i djeda za pozitivno utvrđenje očinstva, a što je prvostepeni sud jasno iznio i obrazložio na stranicama 4, 5 i 6 prvostepene presude, dajući i razloge zašto odbija istaknute prigovore tužitelja u pogledu akreditacije Zavoda za sudsku medicinu, utjecaja na ishod vještačenja činjenice da su biološke uzorke stranaka uzimale različite osobe u različito vrijeme, te odbijanje prijedloga za određivanje ponovnog DNK vještačenja.

Suprotno tvrdnjama tužitelja da prvostepeni sud uopšte ne vrši analizu iskaza stranaka u vezi sa drugim izvedenim dokazima, ovo vijeće zapaža da je prvostepeni sud jasno i sadržajno iznio činjenične tvrdnje tužiteljice i tuženog sadržane u tužbi i odgovoru na protivtužbu, te kod toga da je raspolagao samo suprotnim tvrdnjama tužiteljice i tuženog u smislu održavanja intimnog odnosa tokom 2009. godine, pa tako identiteta oca mldb. O.M., pravilno je ocijenio da njihovi iskazi u tim činjeničnim tvrdnjama (stranice 1, 2 i 3, te 6 pasus 2 prvostepene presude), nisu bili od utjecaja na konačnu odluku o tome da li je tuženi biološki otac mldb. O.M., a sve cijeneći da je rezultat provedenog DNK vještačenja, odnosno vjerovatnoća da je tuženi otac tužitelja 0% s obzirom na nepodudaranje 18 od 26 genskih lokusa, te potpunu nejednakost tri genska lokusa koji u lozi otac, sin, unuk moraju biti jednaki, a što je sadržano na stranici 5 pasus 1 prvostepene presude.

Tužitelji, kako tokom prvostepenog, tako i u žalbenom postupku, akcentiraju da Zavod za sudsku medicinu nije akreditovana ustanova za obavljanje DNK vještačenja, međutim, prvostepeni sud je jasno izložio razloge zašto smatra da ta činjenica nije od utjecaja na vjerodostojnost nalaza, koje razloge kao pravilne i logične prihvata i ovo vijeće, naročito kod toga da tužitelji svojim tvrdnjama, a niti izvedenim dokazima, nisu doveli u sumnju stručnost vještakinje koja je obavila vještačenje u konkretnoj pravnoj stvari, standardiziranu proceduru po kojoj se postupalo prilikom obavljanja DNK vještačenja, niti su dovodili u pitanje valjanost opreme i materijala koji su korišteni prilikom vještačenja. Valja podsjetiti da je akreditacija dobrovoljni proces koji se sprovodi od strane nezavisne agencije koja ocjenjuje da li zdravstvena ustanova

ispunjava određene kriterije i norme za kvalitet i bezbjednost zdravstvene zaštite (odredba člana 201. stav (2) Zakona o zdravstvenoj zaštiti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 57 /22). Akreditacija nije isto što i certifikacija. Razlika između akreditovanja i certifikacije je u tome što se akreditovanjem dokazuje kompetentnost za obavljanje određenih ispitivanja, mjerenja, certifikacije ili inspekcije, dok se certifikacijom dobija potvrda (certifikat) o usklađenosti sistema upravljanja, proizvoda ili osoba sa određenim standardom ili tehničkom specifikacijom, koja je obavezna shodno odredbi člana 201. stav (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti Republike Srpske. Iz naprijed navedenog proizilazi da je akreditacija dobrovoljni proces, da zdravstvena ustanova koja nije akreditovana može da obavlja vještačenje ako ima dozvolu za rad, adekvatnu stručnu osposobljenost i opremu za to, a u skladu sa pozitivnim propisima. Svakako da obavljeno vještačenje može biti osporeno prigovorima parničnih stranaka na način da se dokaže da je vještačenje obavljeno protivno pravilima, procedurama, nepotpuno ili nekvalitetno. Međutim, kako tužitelji nisu isticali takve prigovore, dakle one kojima bi se valjano mogla dovesti u pitanje vjerodostojnost nalaza i mišljenja, niti su dokaze u tom pravcu izvodili, tada nema mjesta žalbenom prigovoru „nedostatka akreditacije“ ustanove koja je vještačenje obavila s obzirom na sve naprijed izneseno.

Bez utjecaja na pravilnost zaključka prvostepenog suda u pogledu prihvatanja nalaza i mišljenja o provedenom DNK vještačenju nije niti žalbeni navod da su „u medijima prisutni navodi o nepravilnosti rada ovog Zavoda“, kod toga da je isti Zavod vještačenje proveo na temelju pravilne procedure rada, od strane stručnih osoba ovlaštenih za vještačenje, pa i činjenice da se tužitelji nisu protivili povjerenom vještačenju, niti iznosili svoje primjedbe. Sama činjenična tvrdnja da se Zavod u medijima vezuje za nepravilnosti u radu, a bez konkretiziranja u čemu se te nepravilnosti ogledaju, da li su iste utvrđene od strane nadležnog i ovlaštenog tijela, nije dovoljno za zaključak da je u konkretnom predmetni nalaz i mišljenje nevjerodostojan.

Žalbene navode tužitelja da parnične stranke nisu bile istovremeno prisutne prilikom uzimanja uzoraka za DNK analizu i što su uzorke od istih uzele različite osobe, ovo vijeće cijeni bez utjecaja na pravilnost zaključivanja prvostepenog suda, primarno iz razloga što su osobe koje su biološke uzorke/bukalni bris sluznice uzele osobe koje su ovlaštene, stručne i osposobljene za rad u toj ustanovi (tužitelji isto nisu osporavali, radi se o specijalistici za forenziku i diplomiranoj biologinji), zatim što su svi biološki uzorci uzeti istog dana, a o čemu je sačinjena valjana dokumentacija u kojoj su precizno navedeni: datum uzimanja uzorka, podaci o stručnoj osobi koja je uzimanje uzoraka izvršila, podaci o osobi od koje su uzorci uzeti, vrsta uzetog uzorka, oznaka uzoraka, te je sačinjena fotografija lica od kog je uzorak uzet, zbog čega nema mjesta eventualnim sumnjama kojima se osporava vjerodostojnost nalaza. Kako tužitelji nisu pobliže odredili koja je to radnja, suprotno pravilima o uzimanju uzoraka izvršena, dok identitet osobe koja uzorke uzima nije od značaja ili utjecaja na pravilnost i poštivanje procedure prilikom uzimanja bioloških uzoraka, sve dok je isti uzet od strane ovlaštene, stručne i osposobljene osobe, primjenom metoda i materijala za takvu obradu, a u skladu sa rješenjem suda, u konkretnoj, pravnoj stvari, tada se i navedeni žalbeni navodi cijene neopravdanim.

Nezadovoljstvo jedne od stranaka ishodom naloženog i obavljenog vještačenja, kod toga da je isto obavljeno stručno i objektivno, da je potpuno odgovoreno zadatku vještačenja, da su razjašnjene sve činjenice koje su bile od značaja za parnične stranke, ne predstavlja valjan i osnovan razlog da bi prvostepeni sud udovoljio zahtjevu/prijedlogu za određivanje novog DNK vještačenja.

Naime da bi prvostepeni sud odredio novo vještačenje po novom vještaku ili ustanovi, neophodno je da je vještak prethodno dostavio nalaz i mišljenje koji su nejasni, nepotpuni ili protivrječni sami sebi i izvedenim dokazima, te da vještak po pozivu suda u ostavljenom roku ne dostavi potpun i razumljiv nalaz (odredba člana 279. stavovi (2) i (3) Zakona o parničnom postupku). Svakako da razlog za određivanje novog vještačenja može biti sumnja u njegovu vjerodostojnost, ali kod toga da tužitelji nisu sa uspjehom osporili vjerodostojnost obavljenog vještačenja navodima o nedostatku akreditacije ustanove koja je vještačenje obavila, različitošću osoba koje su uzimale biološke uzorke u različito vrijeme, tada nije bilo mjesta da prvostepeni sud udovolji takvom prijedlogu tužitelja. Samo kazivanje tužiteljice da je tuženi biološki otac mlđb. tužitelja O.M., nasuprot tvrdnjama tuženog da on to nije, a kod već obavljenog DNK vještačenja čiji rezultati nisu potvrdili očinstvo tuženog, bez drugih, pred prvostepenim sudom, izvedenih dokaza u ovom pravcu, nisu, i prema mišljenju ovog vijeća, bili dovoljni za određivanje novog vještačenja po drugoj ustanovi.

Tačni su žalbeni navodi da sud prije svega treba da vodi računa o pravima i interesima malodobnog tužitelja, kao i da se činjenice od kojih ovisi sudska odluka mogu utvrđivati i drugim dokazima, međutim kod toga da tužitelji nisu predložili niti izveli druge dokaze u pogledu pozitivnog utvrđenja očinstva, nego samo saslušanje parnične stranke i uvid i čitanje materijalne dokumentacije koju čini izvod iz matične knjige rođenih za tužitelje, te akt Pododjela za socijalnu zaštitu (socijalna anamneza) sačinjen po nalogu prvostepenog suda, a kod toga da je provedenim vještačenjem utvrđeno da tuženi nije otac mlđb. O.M., tada se neosnovanim cijene žalbeni navodi tužitelja da je prvostepeni sud odluku donio suprotno odredbi člana 329. u vezi sa odredbom člana 279. Zakona o parničnom postupku.

Na koncu, iako su tužitelji u žalbi naveli da prvostepenu presudu pobijaju i zbog odluke o troškovima parničnog postupka, u žalbi su izostali razlozi pobijanja u tom smislu, zbog čega ovaj sud iste cijeni paušalnim, pa slijedom toga i neosnovanim.

Kako nisu osnovani žalbeni razlozi i navodi tužitelja, te cijeneći da prvostepeni sud nije počinio povrede postupka o kojima ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti, valjalo je primjenom odredbe člana 346. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu tužitelja odbiti i presudu prvostepenog suda potvrditi, odnosno odlučiti kao u izreci ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Vuk Lučić